

Književnost

Vida Taufer: Veje v vetru. — Zbirko pesmi je opremila Gizela Šuklje, natisnila in založila je Tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Str. 55.

V lepi in okusni opremi arhitekta Gizele Šukljeve smo dobili za veliko noč pesmi Vide Tauferjeve »Veje v vetru«. To je zopet zbirka pesmi, ki jo moramo brez pridržka sprejeti kot pomemben pozitiven donesek k našemu modernemu pesništvu, ki pa ima poleg drugih vrednot tudi to relativno ceno, da je dozdej nedvomno najboljše pesniško dejanje, ki ga je v slovenski književnosti udejstvila žena. Kajti Ljudmila Poljančeva ali Vida Jerajeva, ki sta dozdej veljali za naši najboljši pesnici, sta le v nekaterih izjemnih pesmih podali dobre pesmi — o Novyjevi pa bo mogoče soditi šele, ko bo dozorela zbirki — dočim o Tauferjevi lahko rečemo, da se ji le kakšna izjemoma ne posreči. Njena osebnost je izrazito pesniška, beseda močna v izrazu in pesem svojevrstna. Odslej, ko je Vida Tauferjeva povezala svoje raztresene pesmi v lep velikonočni šopek, jo bomo morali šteti med svojski zvok v harmoniji slovenske povojne lirike, ki ni dala samo lepe zbirke, temveč tudi tako, ki je pomembna za ves razvoj poezije zadnjih let pri nas.

V zadnjih letih vidimo namreč v pesništvu velik prelom in veliko spremembo. Jasno se vidi, kako se je odprto obzorje naših ekspresionistov, ki so fantastične vizije svojega duha in srca prepeljavali po širokih cestah mogočnih ritmov v nebo, kako se je ta mogočna cesta razšla na polno majhnih stezic, vijočih se med ploti in med cvetovi in poslušajočih spet, kako potočki valové, kako se vrba sklanja vanj in kako poje ptič, ki je sedel v njene rogovile, strmeč bolj v travo pod seboj kakor pa v ozek kos neba med vejami! Duh se je zopet sklonil k zemlji in zemlja se je zasvetila v novih barvah in na novem obzorju so se pokazali obrisi predmetov, ki jih prej visokotečeči duh ni dojel, da, jih je zavestno preletel in jih ni smatral za vredne pesniškega upodabljanja. Iz visokoidealističnega duhovnega ekspresionizma, iz opevanja osebnih, subjektivnih vizij stvarstva in boli svojega srca smo prišli v stvarnost sveta in zemlje, kar je rodilo novo veselje nad